

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Benedicti Ariæ Montani Hispalensis Poemata

In Qvatvor Tomos Distincta

Humanæ salutis Monumenta, & Odæ variæ

Arias Montano, Benito

Antverpiæ, 1589

In somnium Iacob. Ode Dicolos Distrophos. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44973

Promissam sobolem iussa negantia, &
 Pugnans pollicitis consilium noxum
 Non sistit dubium, nec facit exitus
 Spem deponere prosperi.

Namque immota fides, cum semel haerit
 Deuoto penitus pectore, sustinet
 Quicquid vel superum, vel genus inferum
 Vel tentare paret Deus.

FIDEI TESTIMONIUM.

Nil nisi quod dixit Dominus sapere, hoc sapientum est,
 Et ausquam visum fallere consilium.

DEO EXAMINATORI S.

In somnium Iacob.

Ode Dicolos Distrophos. VIII.

Quae patribus firmata olim sunt foedera primis,
 Nouique cepta ab orbis ante termino,
 Et quae prima hominum, quaeque altera credidit aetas,
 Rudi sed usque peruoluta imagine:
 Haec eadem iam clara magis, monstrataque cernit
 Suo Iacobus expedita tempore.
 Qui dum humilis, fugiensque minas fratrisque furoras
 Deum vocaret, inque vota posceret;
 Et placido iam membra daret recreanda sopori,
 Labore pressa, mente sed vigil magis:
 Ea certus docilisque, poli manifesta videbat
 Parentis ampla permicare limina;
 Innixamque solo scalam, quae vertice summo,
 Poli tonantis alta templa vinceret;
 Multifidoque gradu, terris deduceret imis
 Ad usque testa fulgidi orbis aurea.
 Illic supremam sedem, pater ipse benignus
 Fovens tenebat efficace numine;
 Quo vultu solisque ignes, hyemesque nivales,
 Et impotentis imperum maris regit.
 Haec iter ad superos didicit, certamque patere
 Viam perennis usque ad intima aetheris.
 Iamque oblata hominum generi commercia diuina
 Videns, fateatur atque adorat excirus.

HVMANAE SALVTIS

Cernit enim aligeros, non agmina rara, ministros
Identidem altos ferre per gradus pedem:
Inde hominum terras inuisere, rursus & isthinc
Tonantis alta commeare limina.
Tunc pauet agnoscitque domum portamque supernam.
Opus sed astra quod pererrat vltima,
Quodque premens terras, præteruolat aethera in arcum
Vocare carmen & referre sit nefas.

HVMANA DIVINITAS.

Cur tanto genus humanum dignetur honore
Dicere, non nisi qui perficere ipse potest.

DEI PHILANTHROPIAE S.

In testamentum Israëlis.

Ode Tricolos Tetraastrophos. I X.

Vicina letho prouida mens senis,
Et iassa patrum tendere ad inferas
Sedes piorum, quas serenat
Spes patriam recolens supernam:
Et iam secundo proxima lumini,
Soluenda pressi & corporis artibus,
Cælique promissis adhærens,
Certa boni memor & futuri;
Dilecta prolis pignora posteræ
Bis sena certus nomina conuocat,
Speraret vnde & comparandana
Sideribus sobolis cateruam.
His tum vāganti ac hospitibus domo,
Certi nec vsquam compotibus soli
Speranda venturos in annos
Acta canit, numeratque sortes:
Et regna, regum & munera, diuites
Promittit vrbes, & spolia; atque oper:
Gentes, & extinctos tyrannos,
Numinis auxilio potentis.
Mores nepotum, cunctaque ab ordine
Spectanda rerum sacula differit;
Seruanda præcepta & secundis
Temporibus dubiisque dicat.

Responsa